

عنوان مقاله:

نگاهی به ویژگیهای پسامدرنیستی داستان شب شک اثر هوشنگ گلشیری

محل انتشار:

همایش ادبیات فارسی معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هدی عرب زاده - عضو هیات علمی دانشگاه ولایت

فروزان بشیری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین نظریه‌های انتقادی حال حاضر، نظریه‌ی پسامدرنیسم است. پسامدرن به عنوان نظریه‌ی انتقادی به نقد و بررسی ویژگی‌هایی نظیر فراداستان، دور باطل، از هم گسیختگی، عدم قطعیت، پارانویا، تداعی نامنسجم اندیشه‌ها، تکثر روایات، تناقض و تقابل، شک و تردید، فقدان آغاز و پایانی متعارف، فقدان پیرنگ، عدمانسجام، هم‌هویت شدن شخصیت‌ها و عنصر غالبداستان یعنی محتوای وجودشناسانه در آثار هنری و ادبی می‌پردازد. صاحب‌نظران این عرصه همچون برایان مک‌هیل، پتریشا وبری لوییس، دیوید لاج و... نظریه خود را با تکیه بر یکی از ویژگی‌های مزبور می‌پروانند؛ بنابراین طبیعی به نظر می‌رسد که اختلاف‌نظرهایی چند درباره مهمترین مشخصه‌های آثار پسامدرن بروز کند. در عین حال با وجود این اختلاف نظرها، آنان در پسامدرن بودن برخی آثار اتفاق نظر دارند؛ این در حالی است که برای تشخیص پستمدرن بودن برخی آثار باید مطالعه‌ی جدی براساس ویژگی‌های مزبور صورت گیرد؛ به خصوص در حوزه آثار داستانی معاصر فارسی که عرصه‌ی نوپا در این وادی به شمار می‌آید. هوشنگ گلشیری یکی از مشهورترین نویسندگان دهه‌های اخیر ادبیات ایران به شمار می‌آید. او با نگارش شاهزاده احتجاب، تحول جدی در عرصه روایت پدید آورد. نگارندگان با توجه به نوع روایت‌پردازی‌های گلشیری، داستان شب شک را برای بررسی حاضر در نظر گرفته‌اند. شب‌شک، داستانی است که عمده‌ترین ویژگی‌های پستمدرن در آن قابل بررسی است؛ لذا نگارندگان مقاله حاضر تلاش می‌کنند تا خوانشی دقیق از این روایت بر مبنای نظریه پستمدرن ارائه کنند.

کلمات کلیدی:

پسامدرنیسم، فراداستان، وجودشناسی، عدم قطعیت، شب شکو هوشنگ گلشیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/640946>

